ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Σ. τοῦ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
τοῦ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534, 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
...σία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2-0-0
...μηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1-5-0
...ηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ 12-100

ΤΕΤΑΡΤΗ
10
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.23'—Δύσις 5.56'
Χαραλάμπους Ἱερομ., Ζήνωνος ὁσ.

...ΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

...ρχεται σήμερον εἰς τὸ Λον-... Ἐπιτροπὴ μὴ ἐπεμβάσεως ... συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ πρακτι-...που τῆς παρεμποδίσεως ...ταβάσεως ἐθελοντῶν εἰς ...πανίαν καὶ τῆς ἀσκήσεως ... εἰς τὰς Ἱσπανικὰς παρα-...

...πιτροπὴ μὴ ἐπεμβάσεως ... τύχην ἐξ ἀρχῆς. Ὑφίστα-...μηνῶν, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἕως ...τορθώσει ἄλλο τι, εἰμὴ νὰ ...ῇ ἐκάστοτε, ὅτι ξένοι κατὰ ...ς ἀποθιβάζονται εἰς Ἱσπα-...ιμένας, προοριζόμενοι νὰ ...ουν ἄλλοι μὲν ὑπὲρ τοῦ ...ἄλλοι δὲ ὑπὲρ τῆς ...ως τῆς Βαλένθιας. Ἡ βα-...ία τῆς μηδαμινῆς ἕως τώ-...σεώς της πρέπει ν' ἀνα-...εἰς τὸ ἀναμφισβήτητον γε-...τι καμμία σχεδὸν Δύναμις ...πραγματικῶς οὐδετέρα ...κατάληπτος εἰς τὸ ζήτημα ...ανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ...ανία καὶ ἡ Ἰταλία ἔχουν ...ίσει ὡς νόμιμον τὴν κυ-... τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο, ...ιδεολογικῶς εἶνε συγγε-...ς τὰ κρατοῦντα εἰς τὰς ...των πολιτειακὰ καὶ κοινω-...θεστώτα. Ἡ Πορτογαλία, ...νη τὴν ἐπικράτησιν τῶν ...ων εἰς τὴν γείτονα Ἱσπα-... ἐπικράτησιν, ἡ ὁποία θὰ ...μέσους συνεπείας καὶ εἰς ...τογαλίαν — καὶ ἀντιμετω-...ήδη μίαν ἐν τῇ γενέσει της ...ύσαν ἀπόπειραν μονάδων ...οῦ στόλου της, ὅπως ταχθῇ ...ὸν Ἱσπανῶν ἀριστερῶν, ὡς ...ν προσφατωτέραν τρομο-...ν ἀπόπειραν διὰ βομβῶν ... Λισσαβῶνα, εἶνε φυσικὸν ...εται τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ...γοῦ Φράνκο καὶ νὰ διευκο-...σαν διὰ τοῦ ἐδάφους τῆς ...ίν του. Ἡ Γαλλία, κυβερ-... ἀπὸ μίαν κυβέρνησιν Λαϊ-...τῶπου, εἶνε ἐπίσης φυσικὸν ...πιθυμῇ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ...γοῦ Φράνκο. Ἡ Σοβιετικὴ ...ς εἶνε ἀπροκαλύπτως ἐκ-...μένη ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσε-... Βαλένθιας καὶ τῶν ἀριστε-...ς Καταλωνίας, τὸ δὲ Μεξι-...ὸ μίαν σοσιαλιστικὴν δια-...σιν, ἐπανειλημμένως καὶ ...τως ἐπέδειξε τὴν πρὸς τοὺς ...ὺς ἀριστεροὺς συμπάθειάν ...τω, παρὰ τὴν ταχίστην ἐκ ...τῆς Γαλλίας ψῆφισιν νό-...τᾶ τῆς ἀναχωρήσεως ἐθε-... διὰ τὴν Ἱσπανίαν καὶ τῆς ...είας πολεμικοῦ ὑλικοῦ πρὸς ...αμαχομένους, εἶνε βέβαιον, ...ρκῶς διαρρέουν διὰ τῶν ...εων τῶν Πυρηναίων, ἐνι-... πρὸς τοὺς Ἱσπανοὺς δη-...ικοῦς, ὅπως ὁ Φράνκο δέ-...πικουρίας καὶ ὑλικὸν διὰ ...ρτογαλίας καὶ τῶν λιμέ-...ὺς ὁποίους κατέχει, καὶ ὁ-... τὴν Βαρκελώνην καὶ τὴν ...την ἀποθιβάζονται συνε-...κουρίαι καὶ ὑλικὸν διὰ τὴν ...ησιν τῆς Βαλένθιας. Ὑπὸ ...ς ὅρους διερωτᾶται κα-... θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀσκη-...γματικὸς ναυτικὸς ἔλεγχος ...Ἱσπανικῶν παραλίων ὑπὸ ...εργαζομένων πρὸς τοῦτο ...τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλί-... Ἰταλίας, τῆς Γερμανίας, ...ιετικῆς Ἑνώσεως, τοῦ Με-...

Οἱ ἐν Λονδίνῳ δὲν παραγνωρίζουν τὴν δυσκολίαν ἐνὸς τοιούτου ἐλέγχου — καὶ τοὺς κινδύνους του. Διὰ τοῦτο ἡ ἀγγλικὴ ἄποψις ἦτο νὰ χωρισθῇ ἡ Ἱσπανικὴ παραλία εἰς τομεῖς, ἑκάστη δὲ Δύναμις ν' ἀναλάβῃ τὸν ἔλεγχον ἑνὸς τοιούτου τμήματος. Ἡ κατάστασις, ὅμως, περιεπλάκη ἀπὸ τῆς στιγμῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐξεδήλωσε τὴν πρόθεσιν νὰ μετάσχῃ καὶ αὐτὴ τοῦ ἐλέγχου διὰ στόλου της, ζητοῦσα, μάλιστα, νὰ ὁριισθοῦν χωριστοὶ τομεῖς ἐπιτηρήσεως δι' ἑκάστην Δύναμιν, ἀλλὰ νὰ δικαιοῦται κάθε Δύναμις ἐκ τῶν μετεχουσῶν τοῦ ναυτικοῦ ἐλέγχου νὰ ἐπιτηρῇ τὸ σύνολον τῶν ἱσπανικῶν παραλίων. Ἡ ἀξίωσις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις φρονεῖ, ὅτι τὰ Γερμανικὰ καὶ τὰ Ἰταλικὰ πολεμικὰ θὰ διηκόλυνον τὸν ἀνεφοδιασμὸν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο, ἀποκλείοντα ἀπηνῶς μόνον τὰ παρὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Βαλένθιας κατεχόμενα παράλια. Ἀλλ' οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Ἰταλοί, πολὺ φυσικά, ἀντιστρέφοντες τὸ ἐπιχείρημα, δηλοῦν, ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῶν Σοβιετ εἰς τὸν ναυτικὸν ἔλεγχον εἶνε ἀπαράδεκτος, ἀφοῦ εἶνε πιθανόν, ὅτι τὰ Σοβιετικὰ σκάφη θὰ διηκόλυνον τὸν ἀνεφοδιασμὸν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Ἱσπανῶν ἀριστερῶν, καταδιώκοντα μόνον τὰ διὰ τὸν στρατηγὸν Φράνκο προωρισμένα σκάφη. Τὸ Βερολῖνον, ὅμως, καὶ ἡ Ρώμη ἀποκρούουν τὴν Σοβιετικὴν πρότασιν συμμετοχῆς καὶ διὰ τὸν λόγον, ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ἐμφανισθῇ ἐπισήμως ὁ Σοβιετικὸς στόλος εἰς τὴν Μεσόγειον ὡς ὄργανον ἐλέγχου.

Ἡ Γαλλία, ἀφ' ἑτέρου, ὑποστηρίζει τὴν Σοβιετικὴν πρότασιν μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς μὴ ἐπεμβάσεως, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τῆς ἀπαγορευθῇ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐλέγχου. Τῆς αὐτῆς γνώμης εἶνε καὶ οἱ ἐν Λονδίνῳ, καίτοι θὰ προετίμων νὰ μὴ μετάσχῃ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εἰς τὸν Ἔλεγχον, ἐκ φόβου μήπως ἡ παρουσία Σοβιετικῶν πολεμικῶν εἰς τὰ Ἱσπανικὰ ὕδατα καὶ ἡ συνάντησις των μὲ Ἰταλικὰ καὶ Γερμανικὰ, προκαλέσῃ ἀπρόοπτόν τινα σύγκρουσιν μὲ τραγικὰς διὰ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην συνεπείας.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους συνέρχεται σήμερον εἰς τὸ Λονδῖνον ἡ Ἐπιτροπὴ μὴ Ἐπεμβάσεως. Εἶνε προφανές, ὅτι μία συμφωνία θὰ εἶνε ἐξαιρετικῶς δυσχερὴς καὶ αἱ συζητήσεις, εἰς τὴν καλυτέραν περίπτωσιν, θὰ παραταθοῦν χωρὶς ἀποτέλεσμα. Ἐν τῷ μεταξύ, μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Μαλάγας ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Φράνκο, εἶνε σχεδὸν βέβαιον, ὅτι θὰ ἐπιταθῇ ἡ ἐσπευσμένη ἀποστολὴ ἐθελοντῶν καὶ ὑλικοῦ πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς διαμαχομένους. Καὶ ἡ Ἱσπανία ἀποθαίνει τοιουτοτρόπως ὁ στίβος, ὅπου παίζεται τὸ προοίμιον μιᾶς γενικωτέρας ἀποφασιστικῆς πάλης μεταξὺ τῶν ἀντιθέτων ἰδεολογιῶν, αἱ ὁποῖαι — ὅπως διεπίστωσε πρό τινων ἡμερῶν ὁ καγκελλάριος Χίτλερ—ἐχώρισαν ἤδη τὰς χώρας εἰς δύο παρατάξεις.

Ἑλληνοτουρκικὴ φιλία καὶ Μικρασιατικὴ Στέγη

«Συγκόψουσιν οἱ δύο λαοὶ τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ οὐ λήψονται τοῦ λοιποῦ μάχαιραν καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν».

Ἠσαΐας Β, 4.

Ἡ εὐοίωνος τροπή, ἣν ἐπ' ἐσχάτων τούτων τῶν χρόνων προσέλαβον αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις καὶ ἥτις εἶνε ἀξιωτάτη πάσης ἐκατέρωθεν ἐνισχύσεως καὶ καλλιεργείας, τερματίζει, ὡς εὐχόμεθα πάντες, τὴν μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν ἀπὸ αἰῶνος ὑφισταμένην δυσπιστίαν καὶ ἐχθρότητα καὶ διανοίγει νέας λευφόρους εὐγενοῦς ἀμίλλης καὶ συνεργασίας τῶν δύο ἐν Ἀνατολῇ λαῶν, Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, κατὰ τὴν εἰρηνικὴν αὐτῶν ἐν τῷ μέλλοντι σταδιοδρομίαν.

Ἡ εὐτυχὴς αὕτη καὶ ἀληθῶς ἀπροσδόκητος μεταστροφὴ ὀφείλεται ἀναντιρρήτως εἰς τὸ νέον ἐκπολιτιστικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐνεφύησεν εἰς τὴν τουρκικὴν ψυχὴν ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Καμὰλ Ἀτατούρκ, ὁ Μεταρρυθμιστής.

Ὁ ρηξικέλευθος οὗτος ἀνήρ, τὸν ὁποῖον χαρακτηρίζει ἀκατάβλητος δραστηριότης, ὀρθὴ ἐκτίμησις περιστάσεων καὶ προσώπων, ὀξεῖα ἀντίληψις πάσης εὐκαιρίας προβιβαστικῆς τῶν βλέψεων αὐτοῦ, συνάμα δὲ καὶ κραταιὰ θέλησις καὶ ἄκαμπτος ἐπιμονὴ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ, ἐγένετο ὁ δημιουργὸς νέας τάξεως πραγμάτων ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ.

Κατασυντρίψας καὶ εἰς σποδὸν μεταβαλὼν τὰ μέχρι χθὲς ἱερὰ καὶ ἀπαραβίαστα θεωρούμενα θρησκευτικὰ καὶ κοινωνικὰ ἰδεώδη, παρακάμψας ἀπειρίαν δυσχερειῶν, ἐκμηδενίσας πᾶσαν καὶ ἐκ τῶν ἄνω καὶ ἐκ τῶν κάτω ἀντίδρασιν, μετέτρεψεν ἀρδην τὸν τε κοινωνικὸν καὶ τὸν οἰκογενειακὸν βίον τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ καὶ κατώρθωσε νὰ μεταπλάσῃ τὸν γνωστὸν πᾶσιν ἡμῖν θρησκόληπτον καὶ μοιρολάτρην καὶ νωχελῆ καὶ ῥάθυμον καὶ πρὸς παμπαλαίας δοξασίας προσπεπασαλευμένον Ἀνατολίτην εἰς ἄνθρωπον συγχρονισμένον, ὀργῶντα πρὸς πᾶσαν πρόοδον καὶ πᾶσαν τελείωσιν.

Τὸ ἔργον τοῦ Καμὰλ ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἡράκλειον.

Ἐν Τουρκίᾳ ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοτε οἱ ἐπιχειρήσαντες νὰ μεταρρυθμίσωσι τὰ τῆς Τουρκίας πράγματα ἐπὶ τὰ κρείττω, τοιοῦτοι δ' ὑπῆρξαν μεταξὺ ἄλλων ὁ Σουλτάνος Ἀπτοὺλ Μετζήτ, ὁ Σουλτάνος Μουρὰτ ὁ Γ', ὁ Μιδὰδ πασᾶς, ὁ Φουὰτ πασᾶς, ὁ Νεσὶτ πασᾶς καὶ ἄλλοι.

Ἀλλ' αἱ εὐγενεῖς προσπάθειαι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐναυάγησαν ταχέως, εἴτε ἔνεκεν ἴσως τῆς ἀνικανότητος καὶ ἀνεπαρκείας τῶν τότε Τούρκων ὑπαλλήλων, εἴτε ἕνεκεν τῆς ἀντιδράσεως, ἣν ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ἐν τῷ φανερῷ προέβαλλον οἱ ἀνώτεροι καὶ οἱ κατώτεροι τιτλοῦχοι τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῶν ὁποίων σοβαρώτατα ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ συμφέροντα ἐθίγοντο ὑπὸ τῶν μεταρρυθμίσεων ἐκείνων.

Τοιαύτην τινὰ τύχην, τοιοῦτόν τι ναυάγιον, ὀφείλομεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἀνέμενον πάντες καὶ διὰ τὰς μεταρρυθμίσεις τοῦ Καμὰλ Ἀτατούρκ, ἃς πάντες ἐθεώρουν ὡς ὑπεράγαν τολμηρὰς καὶ καταδεδικασμένας εἰς ἀποτυχίαν.

Εὐτυχῶς ὅμως ὁ χρόνος διέψευσε τοὺς τὰ τοιαῦτα φρονοῦντας, αἱ δὲ μεταρρυθμίσεις, ὁλονὲν παγιούμεναι καὶ κατοχυρούμεναι, προκαλοῦσι τὸν θαυμασμὸν πάντων οὐ μόνον πρὸς τὸν εἰσηγητὴν αὐτῶν καὶ πρὸς τοὺς συνεργάτας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦτον τὸν τουρκικὸν λαόν, τὸν προφρόνως ἐγκολπωθέντα καὶ ταχέως προσαρμοσθέντα πρὸς τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας, τοῦθ' ὅπερ καταμαρτυρεῖ τὸ εὐάγωγον αὐτοῦ, τὸ εὔπλαστον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ τὴν πρὸς πρόοδον ζωηρὰν αὐτοῦ ἔφεσιν.

Ὅπως ἐν τῇ ἀνωτερότητι τῶν ἀντιλήψεων αὐτοῦ ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Καμὰλ διατάξας τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀσεβεστοκονιάματος τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας ἀπεκάλυψε τὰ ἐπὶ τῶν τοίχων μωσαϊκὰ ἀριστοτεχνήματα καὶ παρέδωκε ταῦτα εἰς τὸν θαυμασμὸν τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος, οὕτω καὶ ἀποσπάσας ἀπὸ τῆς ψυχῆς τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ τὸν ρύπον τοῦ φανατισμοῦ, τῆς στασιμότητος καὶ τῆς ἀμαθείας, ἀπεκάλυψε τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν κύκλον τῶν πεπολιτισμένων λαῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων μέχρι χθὲς ἐθεωρεῖτο ἀποξενωμένος.

Πρῶτοι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες χαίρομεν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ταύτῃ μεταστροφῇ, διότι δι' αὐτῆς ἡ πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ ἡμῶν μετὰ τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ ἐπικοινωνία καθίσταται ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀκοπωτάτη, ἐπ' ἀγαθῷ ἀμφοτέρων.

Τὰ δραματικὰ γεγονότα τὰ πληροῦντα τὴν Ἱστορίαν ἑπτακοσίων καὶ πλέον ἐτῶν, ἐδημιούργησαν τηλικαύτην μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ἐχθρότητα καὶ διάστασιν, ὥστε οὐδεὶς ποτὲ θὰ ἐπίστευεν ὅτι οἱ δύο λαοὶ θὰ ἔτεινόν ποτε πρὸς ἀλλήλους χεῖρα εἰλικρινοῦς καὶ ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης.

Καὶ ὅμως, τὸ μέχρι χθὲς ὡς ἀδύνατον θεωρούμενον γεγονὸς τοῦτο, συνετελέσθη, ἡ δὲ σταθερότης τοῦ γεγονότος τούτου φαίνεται ἡμῖν οὖσα ἀπαρασάλευτος καὶ ἐδραία, διότι ἡ ἐπελθοῦσα μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν συνεννόησις δὲν στηρίζεται, ὡς φρονοῦσι τινές, ἐπὶ οἰκονομικῶν μόνον ἀναγκῶν, ἢ πολιτικῶν μόνον λόγων.

Ἡ ἐπὶ τοιούτων βάσεων, οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν, στηριζομένη μεταξὺ τῶν κρατῶν φιλία εἶνε πάντοτε ἀσταθὴς καὶ ἐφήμερος.

Διότι, αἱ μὲν οἰκονομικαὶ ἀνάγκαι εἶνε πάντοτε ρευσταὶ καὶ εὐ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

ΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟΝ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Β. ΣΟΥΒΑΡΙΝ

Εἰς τὴν Μόσχαν αἱ δίκαι ἐξακολουθοῦν καὶ ὁμοιάζουν, μὲ ἐλαφρὰς μόνον παραλλαγάς. Καὶ μετὰ κάθε νέον θέαμα τοῦ εἴδους τούτου, ἡ κατάπληξις τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινοῦ ἀναγεοῦται πρὸ τῆς ἀλλοκότου στάσεως τῶν κατηγορουμένων μπολσεβίκων.

Εἶνε ἀνθρώπινον ἔνας ἔνοχος νὰ προσπαθῇ νὰ ἀθωωθῇ ἢ τοὐλάχιστον νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν θέσιν του. Εἶνε λογικὸν ἕνας ἀθῶος νὰ δικαιολογῆται καὶ νὰ διαμαρτύρεται ὑπὲρ τῆς ὀρθότητος τῶν πράξεών

Γρηγόριος Ζηνόβιεφ

του. Δὲν εἶνε ὅμως οὔτε ἀνθρώπινον οὔτε λογικὸν κατηγορούμενοι —ἔνοχοι ἠαθῶοι—νὰ φορτωνουν εἰς ἑαυτοὺς ἀνύπαρκτα καὶ ἀκατανόητα ἐγκλήματα μὲ νοσηρὰν μανίαν. Ἡ μονότονος ὁμοφωνία τῶν ὁμολογιῶν καὶ τῆς μετανοίας καθιστᾷ αὐτὰς ἀκόμη περισσότερον ἀναληθοφανεις. Παρίσταται ἐνίοτε ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς τὴν ὑδρολογίαν τῆς ψυχοπαθολογίας, διὰ νὰ ἀναλυθῇ ὁ μαζωχισμὸς τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν λυσσάξει νὰ χαθοῦν.

Ἀλλὰ μέσα εἰς τὴν δυσπερίγραπτον ταραχήν, τὴν ἀηδίαν, τὴν ἀγανάκτησιν ἢ τὸν οἶκτον ποὺ παντοῦ δοκιμάζουν ἐνώπιον τῶν κατηγορουμένων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἄξιοι τῶν κατηγόρων των, τῶν θυμάτων αὐτῶν, ποὺ εἶνε ἰσάξια μὲ τοὺς δημίους των (ἐξαιρέσει τοῦ Μουράλωφ μόνον), μία λέξις ἐπανέρχεται ἀδιακόπως εἰς ὅλων τὰ χείλη, εἰς ὅλων τὰς γραφίδας, ἕνα ὄνομα, ποὺ τὸ προφέρουν εἰς ὅλα τὰ σημεῖα, ὡσὰν νὰ τελοῦν ὑπὸ κοινὴν μυστηριώδη ἔμπνευσιν, τὸ ὄνομα Ντοστογιέφσκυ... Καὶ ἄλλος

Λέων Καμένεφ

θυμᾶται τὸν Ρασκολνικὼφ τοῦ «Ἐγκλήματος καὶ τῆς τιμωρίας», ἄλλος τὸν Σμερντιάκωφ τῶν «Ἀδελφῶν Καραμάζωφ»· ἄλλοι τοὺς θλιβεροὺς ἥρωας τῶν «Δαιμονισμένων» ἢ τῆς «Ἐξομολογήσεως τοῦ Σταυρόγκιν». Ἀλλὰ ὅλαι αὗται αἱ ἑρμηνεῖαι καὶ αἱ παραλλαγαὶ δὲν ἱκανοποιοῦν.

Θὰ ἀπετέλει μεγάλην ὑπερβολὴν τὸ νὰ ἰσχυρισθῇ τις υτι αἱ δικαι τῆς Μόσχας ἀποτελοῦν ἀποκλειστικὰ καὶ ειδικὰ ρωσικὰ φαινόμενα. Ὑπὸ μίαν ἀναμφισβήτητον ἐθνικὴν σφραγῖδα δύναται τις νὰ διακρίνῃ, μὲ τὴν ἔρευναν, κάτι τὸ ἀρκετὰ γενικόν. Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ παραιτηθῶμεν τῆς προκαταλήψεως, ὅτι ἐκεῖνο, ποὺ εἶνε κατανοητὸν εἰς τὴν Ρωσίαν, δὲν εἶνε εἰς τὴν Εὐρωπην. Αἱ ὁμολογίαι τῶν κατηγορουμένων, ἐπὶ παραδείγματι, σαστίζουν καὶ τοὺς Ρῶσους, ὅπως σαστίζουν καὶ τοὺς Εὐρωπαίους. Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ φανατικὴν προσήλωσιν πρὸς τὸν μπολσεβικισμόν, τὰς εὑρίσκουν φυσικάς, εἶνε ἀσφαλῶς περισσότεροι ἐκτὸς τῆς Ρωσίας, παρὰ ἐντός.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ρωσικῆς ἐπαναστάσεως, ἐσυνήθιζαν νὰ λύουν κάθε δυσκολίαν, ἐπικαλούμενοι τὴν «σλαβικὴν ψυχήν». Κατόπιν ὅμως παρετηρήθησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν φαιγόμενα, τὰ ὁποῖα παλαιότερον ἐθεωροῦντο ὡς κατ' ἐξοχὴν ρωσικά. Ἀρκεῖ νὰ ἐξαπολυθῇ τὸ ἀνθρώπινον κτῆνος, διὰ νὰ ἴδωμεν τὰς αὐτὰς αἰτίας, προκαλούσας ἀνάλογα ἀποτελέσματα μεταξὺ τῶν Λατίνων, τῶν Γερμανῶν ἢ τῶν Σλάβων.

Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λένιν ὁ ρωσικὸς λαὸς ἐκρατήθη συστηματικῶς ὑπὸ τοῦ παντοδυνάμου μπολσεβικικοῦ κόμματος καὶ τοῦ μονοπωλιακοῦ του Τύπου, ἐν ἀγνοίᾳ παντὸς ὅ,τι ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν, ἢ ἀνασκευάζει τὸ ἐπίσημον ψεῦδος. Ὅταν ἕνας Πιατάκωφ ὁμολογεῖ ὅτι κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935 ἐταξίδευσεν ἀεροπορικῶς ἐκ Βερολίνου εἰς Ὄσλο διὰ νὰ συνωμοτήσῃ μετὰ τοῦ Τρότσκυ, ἡ ἀκρίβεια τῆς λεπτομερείας ἡμπορεῖ νὰ πείσῃ καὶ τοὺς ἀπίστους ἀκόμη· Ἀλλ' αἱ νορβηγικαὶ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι εἶχον παρακολουθήσει αὐστηρῶς τὸν Τρότσκυ, προτοῦ τὸν ἀπελάσουν, καὶ αἱ

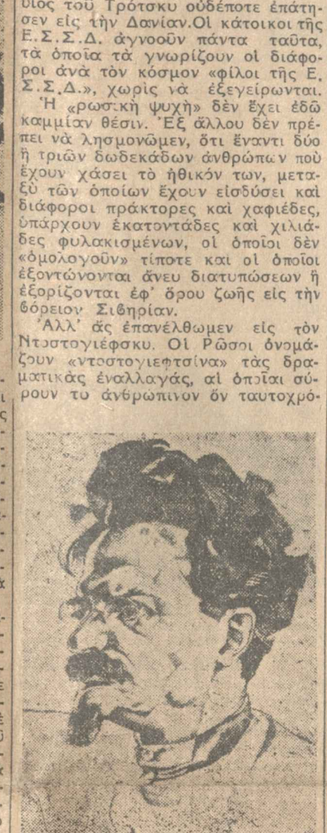

Λέων Τρότσκυ

νως πρὸς τὸ καλὸν καὶ πρὸς τὸ κακόν. Ὀνομάζουν «σμηρντ ακοφτσίνα» τὴν νοσηρὰν ἱκανοποίησιν, ποὺ αἰσθάνονται τινες κυλιόμενοι εἰς τὸν ἠθικὸν βόρβορον. Οὔτε ὁ εἷς οὔτε ὁ ἄλλος ὅρος ἡμποροῦν νὰ καθορίσουν τὴν συμπεριφορὰν τῶν κατηγορουμένων τῆς Μόσχας. Μᾶλλον οἱ «Δαιμονισμένοι» καὶ τὸ «Ἡμερολόγιον ἑνὸς συγγραφέως» ἠμποροῦν νὰ ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν.

Πρὸς τί ὅμως ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὰ ἔργα τῆς φαντασίας; Ἐξ ἀφορμῆς τῆς περιφήμου ὑποθέσεως Νετσάγιεφ, ὁ Ρῶσος μυθιστοριογράφος ἔγραφε τὰ ἑξῆς: «Τὸ φοβερὸν εἰς ἡμᾶς εἶνε ὅτι ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ διαπράττῃ τὰς εἰδεχεστέρας καὶ ἀνοσιωτέρας πράξεις χωρὶς νὰ εἶνε καθόλου παληάνθρωπος». Ὁ ψευδοδικαστικὸς ἐφιάλτης τῆς Μόσχας σχετίζεται περισσότερον μὲ τὴν «νετσαγιέφτσινα», τὴν ὁποίαν γνωρίζουν ὅλοι ὅσοι ἐμελέτησαν τὴν ρωσικὴν ἐπανάστασιν.

Ὁ Σέργιος Νετσάγιεφ δὲν ἐσφετερίσθη τὴν φήμην τοῦ δαιμονιζομένου ἐπαναστάτου, διὰ τὸν ὁποῖον

Κάρλ Ράντεκ

ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα. Ἀλλὰ ἐπὶ μακρὸν τοῦ ἀπέδιδον κατὰ λάθος τὴν «κατήχησιν τοῦ ἐπαναστάτου», ἡ ὁποία ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Μπακούνιν. Ἀρκεῖ ν' ἀναγνώσῃ τις τὸ παράδοξον τοῦτο δοκιμέντον καθὼς καὶ τὴν «Ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ», τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως, διὰ νὰ εὕρῃ τὴν κλεῖδα τῶν προσφάτων μοσχοβιτικῶν δικῶν. Ἡ θεωρία τῆς λεγομένης «ἐπαναστατικῆς» ἀνηθικότητος διατυπώνεται ἐκεῖ διὰ μακρῶν. Ὁ Μπακοῦνιν ἐκθέτει θεωρητικῶς καὶ ὁ Νετσάγιεφ ἐφαρμόζει ἐν τῇ πράξει, ἐν ὀνόματι τῆς ὑποθέσεως τὴν ὁποίαν ταυτίζουν πρὸς ἑαυτούς, τὴν χειροτέραν ἄρνησιν τοῦ κοινωνικοῦ πνεύματος, τὴν ἀπάρνησιν κάθε ἐννοίας τιμῆς, τὴν ἐγκατάλειψιν ὅλων τῶν κανόνων ποὺ διέπουν τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις. Εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον συνιστᾶται εἰς τὰ μέλη τοῦ κόμματος «παθητικὴ ὑπακοὴ εἰς ὅλας τὰς διαταγὰς μιᾶς μοναδικῆς Ἐπιτροπῆς» καὶ «πλήρης ἀφοσίωσις, ὡσὰν τῶν Ἰησουϊτῶν, ὄχι διὰ τὴν ὑποδουλωσιν, ἀλλὰ διὰ τὴν χειραφέτησιν τοῦ λαοῦ».

Ὁ Μπακοῦνιν προσθέτει: «Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ὅπως καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν ὀργάνωσιν δὲν σκέπτεται, βουλεται καὶ δρᾷ τὸ ἄτομον, ἀλλὰ ἡ ὁλότης. Μία τοιαύτη ἀπάρνησις τῆς ἰδίας ζωῆς, τῆς ἰδίας σκέψεως καὶ τῆς ἰδίας βουλήσεως, θὰ φανῇ ἴσως δυσχερής. Καὶ εἶνε πράγματι δυσχερής, εἶνε ὅμως ἀπαραίτητος». Καὶ παραιτέρω: «Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν ὀργάνωσιν εἶνε ἐλευθέρα· ἀλλ' ἡ ἔξοδος ἐξ αὐτῆς εἶνε ἀδύνατος. Ὁ θέλων νὰ μετάσχῃ ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ἐκ τῶν προτέρων ὅτι παραδίδεται εἰς αὐτὴν ὁλόκληρος, μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις, ὅλα του τὰ μέσα, ὅλην του τὴν σοφίαν καὶ τὴν ζωήν καὶ διὰ παντός».

Οἱ μπολσεβίκοι ἐκληρονόμησαν τὴν ἀντίληψιν αὐτήν, καὶ τὴν προσήρμοσαν εἰς τὰς ἀνάγκας των καὶ τὴν ἐποχήν των. Δι' αὐτοὺς ὁ κόσμος διαιρεῖται εἰς δύο: εἰς τὸ κόμμα καὶ εἰς τοὺς ἄλλους. Διαγραφὴ ἐκ τοῦ κόμματος ἰσοδυναμεῖ μὲ ἀπόλυσιν ἐκ τοῦ πλανήτου. Διὰ νὰ μείνουν εἰς αὐτὸ εἶνε ἑτοιμοι δι' ὅλας τὰς αἰσχρότητας, ἕτοιμοι νὰ ταπεινωθοῦν, νὰ κτυπήσουν δημοσίᾳ τὸ στῆθός των, νὰ καταγγείλουν ἀλλήλους, νὰ ὁρκισθοῦν ὑπακοὴν καὶ ὑποταγήν.

Τὰ μέλη τοῦ κόμματος ὅμως δὲν ἀνήκουν εἰς ἑαυτά· εἶνε πράγματα, ὄργανα τυφλὰ καὶ παθητικὰ τοῦ κόμματος, ἑπομένως τῆς κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς του, ἑπομένως τοῦ γραμματέως του, εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας. Ἀπὸ τοιούτους ἀνθρώπους, μὲ τὴν συνείδησιν ἀνεπανορθώτως διεστραμμένην, συντετριμμένους ἀπὸ τὴν μακρὰν προφυλάκισιν καὶ τὰς ἐξαντλητικὰς ἀνακρ

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 9.30 μ.μ. «Ο κατά φαντασίαν ασθενής».
ΑΙΛΙΚΗΣ. «Λιλιάν».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. 10 π.μ. «Ο Πλούσιος, Φτωχός Γείτονας» (Κόστας Παγκαλίδης, Φοιβ. Κωνσταντινίδου, κ.ά.). «Ελισάβετ».
ΜΟΝΤΑΖΑ. «Τα σκάνδαλα του 1937».
ΟΛΥΜΠΙΑ. 2.30 μ.μ. Τα ρεπορτάζ φοτίζ. «Κρόνος».
ΠΑΛΑΙΟΝ ΦΑΛΗΡΟΥ. (Φίλοιος Πρινάς). «Το καραβάκι της αγάπης».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Το δόξαν τοῦ Μάγκελλαν».
ΑΣΤΡΟΝ. «Λάνα Κερνίγαν».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Δυστυχισμένοι φαράντζες».
ΙΝΤΕΛΛ. «Μέτοιεδ».
ΟΡΦΕΥΣ. «Λάνα Κερνίγαν».
ΟΥΦΑ. «Λοιπ Πόστερ».
ΠΑΛΛΑΣ. (Πάτησις). «Λάνα Μαρί».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Η γυναίκα του Μανταλένα».
ΡΕΞ. «Μόρη Ρόστολ».
ΣΠΑΝΤΗ. «Ρόστολ κυρίλλας».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Η Γαρμπο».
ΤΡΟΚΑΔΕΡΟ. «Κόμης μυστικός».
ΤΦΙΣ. «Η Νία Λελαντίν».
ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ. «Ο ήρωας τῶν ὀρέων».
ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Ρτσαϊλλαν».
ΕΛΠΙΣ. «Λάνα Τσιμπαρντέρ».
ΚΑΛΛΙΑ. «Τα σκάνδαλα του Ναρκίζ».
ΤΡΙΣ. «Τα μυστικά τῶν Παρισίων».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΣ. «Μόνιτ Γκαλαρντ».
ΝΕΟΝ. «Η κόρη τῶν κοσμοκράτορων».
ΠΑΛΛΑΣ (Πάγκρ.). «Σ'ένα τσάρι πάρε».
Φίλοιος.
ΡΟΣΙΚΑΛΗΡ. «Ζώζυκας ἐναντίον ἀσκαλοῦ».
Κοκκινιά.
Πειραιώς και Προαστεία

ΑΚΤΑΙΟΝ. «Μία νύχτα στὴν Ὄπερα».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ἐκκίνησις».
ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Κρυφὴ κάλυψη».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἐξ τὸν ἀφανοῦς τὸ Ἔαρος».
ΠΑΛΛΑΣ. «Μαρέττα» (Πειρ.).
ΠΑΤΡΙΣ. «Σκάνδαλο Ἀφρικῆς».
ΚΥΡΣΤΑΛ (Λαρισ.). «Ἐξ τὸν ἀφανοῦς».
Ἀθήνα.
ΝΥΦΑΙΟΝ. «Η Νία Ἀλιλιάν».
ΔΕΤΗΡ. «Μόνιτ Γκαλαρντ».
ΕΛΛΑΣ. «Ἀφ' ἑσπέρας κοντανεκιάζει».
ΚΑΛΙΟΡΝΙΑ. «Κομμὰ Σ'ρουγκὲν».
ΚΥΡΣΤΑΛ (Κοκκ.). «Κεφαλὴ Ἀρίας».
ΕΚΛΑΙΡ (Κοκκ.). «Μπουκιὰς φόβου».
ΜΑΡΙΝΑ (Κοκκ.). «Ἀφ' ἑσπέρας Ἀγγλία».

Διευθυντής επί Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Μεθώνης — Μακρυγιαννάκη 19

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ-11ον -"Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ"

Τὰ Γράμματα καὶ ἡ Τέχνη

Ὁ «γαμπρός»

Ὁμολογῶ ὅτι ἔλεγα πολλὰν εἰδῶν καὶ ποιοτίτων προσκομίδη τοῦ κόσμου, ἀπὸ ἀνθρώπους ἀγαθοὺς καὶ χέρια, ὅπως λέγουν αἱ κλάδες συμπεθέρες μὲ τὴς βίδιας προσόντες, δεμένους «σπιδάκιανα» ἀπὸ τὸ χωροῦλαικον, εἰς μερικὰς περιπτώσεις ἀλλὰ κι «ἀμπούρα ἐντὸς σύκου» δὲν ἔξαν βῆ ποτέ...

Καὶ ἤταν ἔνας, ὁ ὁμιρτεκτιτὰτος τοῦ ἀμπελιοῦ, ἔνας ὁμιρτεκτιτὰτος τοῦ ἀμπελιοῦ ἀπὸ τὰ δίκαιον γαμήλιον ὁμιρτεκτιτὰτος τοῦ κυτεῦοε περίεργο καὶ ἀξιοπρέπειαν ἀπὸ τὰ δίκαιον τοῦ κόσμου. Ὁ ἄνθρωπος ἔξαν ἀπὸ τὸ ὁμιρτεκτιτὰτος τοῦ ἀμπελιοῦ ἀπὸ τὰ δίκαιον τοῦ κόσμου, τοῦ ὁμιρτεκτιτὰτος τοῦ ἀμπελιοῦ τὴς κατασκευῆς ἀνθρωπόρου, χωρὶς βιόλινον. Ἀλλὰ ἔξαν ἀπὸ τὰ βιβλιομάτες ἀντιρρήσεις γιὰ τὸν τρόπο, ποὺ ἔφερνεν ἀπὸ τὴ βίδια, ἀπὸ τὰ ἀστα τοῦ κόσμου, τόσα βίδια, ἀπὸ διατυρῆς τὴς ἀστρικὲς ἔκβιδες τοῦ κ. Βρασίδα Τσουχλοῦς. Ἐβίδα ἀπὸ τὸ ἀπόλυτον ἀπὸ τὴς ζωγραφικὴς καὶ ἀπὸν καλὸ τοῦ ὑπῆρξε θαυμαστὸ καὶ σπιμρὸ ἀνανεμμένο μὲ μετρουμένον μέσα σὲ μιὰ καλλιφόνιαν βασισμένον ἐπὶ τὴς ἀνωτέρας ἀπαῆσης, χωρὶς ἀμφιβολίαν, νὰ ἐκφράσῃ καλύτερα τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ζωγράφου. Αὐτὴ ἡ κάποια ἐφθαλμόφανη ἀπαῆσης εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ ἀνεκτίμητα κότερα γνωρίμματα τοῦ τεχνίτου αὐτοῦ, ποὺ μπορεῖ ἀλλοιῶς νὰ ἔξῃ καὶ δοκιμάῃ τὴν ἰκανότητά του καὶ στὰ μεγαλοδιαστατα ἔργα καὶ ἀπὸ τὰ ἀνεκτίμητα καὶ σπουδαῖα μικροδιαστατος κόγκες. Ἔξω ἀλλοῦ ἀπόφαση, ἐκεῖ ἡ ἀμπάδα, ποὺ ζωπιπὲ μέσα μας τὸν ἀντιλαλὸ περιφανείας γιὰ τὴν ἐπιτυχίας αὐτὴς τὴς ἀξίας, ποὺ λὲς καὶ βγῆκαν τὴν ὥρα τούτη ἀπὸ τοὺς τοῖχους τὴς πατρίδας μας ἀπὸ τὴς ἀξίες τὴς ἀνθρωπίνες καὶ τὴς ἀξίες τὴς ἀνθρωπίνες καὶ τὴς ἀξίες τὴς ἀνθρωπίνες καὶ

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΘΕΙΣΑΝ ΝΕΑΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

"Η Ἐφημερὶς «Λὲ Μομάντ» τοῦ Βουκουρεστίου δημοσιεύει τὴν κατωτέρω ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταπόκρισιν:

«Τὴν γενικὴν ἐντύπωσιν ἐπὶ τοῦ Ἀ. Μεταξᾶ ἐνεδυναμώθησεν καθεστὼς τοῦ ἀνεκδιηγήτου κράτους τῆς Ἑλλάδος ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀναγκηνῶ καὶ παλαιὰ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα εἰς ἡμέρας, νέτο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέρας.

Ἐθεωρήθη ἐν Ἑλλάδι ὅτι σύστημα ἐπιβαλὸν ἐπὶ τοῦ ἀποίου θὰ ἐπιθέτει τέρμα εἰς τὴν κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναφορὰν κατάστασιν τῶν ἐν λόγῳ κατεστῶν ἀδρανῶν.

Τὸ κατὰν πόβλεκ ἐπιφέρει τοιοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον αἱ κατοιδοκιμιστικαὶ κιθεριστικὰ φαίνεται ὅτι κίχον ἀθροασεῖς. Ἡ δεύτερη ἐπιφάνεια τὴν κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναφορὰν ἀποφασιθεῖσαν.

Ὁ Ἀ. Μεταξᾶς ἀπεφασίσθη νὰ ἀπαστὴν ἐν τῇ Μόσχᾳ ἀπεκαλύπτετο ταχυδὶ τὴν ἐν Ἑστιάνοις καὶ ἀδιαστάτοις ἀναφορὰν τῆς ἐν Ἑλλάδι μίας ἐπιστολῆς τοῦ Ἀ. Μεταξᾶ πρὸς τὸν Ἀ. Ἀρχιστράτηγον τῆς Ἑλλάδος κ. Κωνσταντινίδη. Ὁ ἀρχιστράτηγος ἀπεκάλυψε τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολὴν ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Ἀθήνας «Ἑστία» ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐν τῇ ἐνεργείᾳ.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιστολὴ ἀναφέρει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς ἀπομονώσεως τῆς ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν ἀεροπλάνων καὶ τῶν ἰταλικῶν ὑποβρυχίων ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς ἀπομονώσεως ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς ἐν λόγῳ χώρας.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιστολὴ ἀναφέρει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς ἀπομονώσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναγκαίας ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἥτις δὰ τὴν ἐξασφαλίσῃ τὴν προκειμένου ἐν τῇ λαῷ, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους.

Ἀλλ' ἐπὶ τὸ ὑπουργεῖον Ἐργασίας εἰς τὴν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἀναφερόμενον ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐν τῇ ἐν τῇ ἐφ' ὅλου τοῦ ἔθνους ἀναφερόμενον ἐν τῇ ἐν τῇ ἐν τῇ

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΗ ΑΝΑΜΙΞΕΩΣ

ΑΙ ΑΝΑΦΥΕΙΣΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΝ

ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. ('Ιδ. ὑπηρ.).— Ἡ αὐριανὴ συνεδρίασις τῆς ὑποεπιτροπῆς μη ἐπεμβάσεως θὰ ἀφιερωθῇ κυρίως εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐπιβολῆς ἐλέγχου εἰς τὰ Ἰσπανικὰ παράλια. Δύο εἶνε αἱ ἐν προκειμένῳ θέσεις: κατὰ τὴν μίαν, δέον νὰ ἐπιβληθῇ ὁ ἔλεγχος ὑπὸ διεθνοῦς στόλου, ἐνῷ κατὰ τὴν ἄλλην τὰ πλοῖα τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων δέον νὰ κατανεμηθοῦν εἰς τομεῖς. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν, θὰ προτιμηθῇ ὁ ἔλεγχος κατὰ ζώνας. Πράγματι, ἡ ἀπάντησις τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ τεθέντα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐρωτήματα εἶνε θετικὰ καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπιβολῆς ἐλέγχου κατὰ ζώνας. Τὸ Ράϊχ ἐπίσης ἐν τῇ ἀπαντήσει του ἐκηρύχθη κατηγορηματικῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιβολῆς ἐλέγχου κατὰ ζώνας ὑπὸ τῶν στόλων Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Ἰταλίας. Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἰταλίας θὰ ληφθῇ αὔριον, πιστεύεται δὲ ὅτι θὰ εἶνε ὁμοία. Οἱ Ἰταλοὶ πάντως θὰ ἀποκρούσουν ἐνεργῶς τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν ἔλεγχον Δυνάμεως μὴ μεσογειακῆς. Ἡ γαλλικὴ ἀπάντησις εἶνε ἐπίσης εὐνοϊκή. Ἡ ρωσικὴ ἀπάντησις εἶνε εὐνοϊκὴ ὑπὲρ τῆς ἐπιβολῆς ἐλέγχου, ἀποκρούει ὅμως τὸ σύστημα τῶν ζωνῶν καὶ κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ ἐλέγχου ὑπὸ διεθνοῦς στόλου. Ἡ Πορτογαλία δὲν φαίνεται δεχομένη τὸν κατὰ ξηρὰν ἔλεγχον εἰς τὰ σύνορά της, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἀποκρούῃ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου.

Καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις, ἡ αὐριανὴ συζήτησις θὰ ἀφιερωθῇ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸν κατὰ θάλασσαν ἔλεγχον, ἀναβαλλομένης τῆς συζητήσεως διὰ τὸν κατὰ ξηράν. Αἱ δαπάναι τοῦ ἐλέγχου ὑπολογίζονται εἰς 828.000 λίρας.

Κρατεῖ ἐνταῦθα ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ἡ ὑποεπιτροπὴ θὰ προτείνῃ εἰς τὴν Πορτογαλίαν νὰ δεχθῇ τὸν κατὰ ξηρὰν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν συνόρων της, ὑπὸ τὸν ὅρον οἱ παρατηρηταί, οἱ ὁποῖοι θὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὰ Ἱσπανοπορτογαλικὰ σύνορα θὰ εἶνε Ἄγγλοι. Τὴν λύσιν ταύτην ἐλπίζεται νὰ δεχθῇ ἡ Πορτογαλία.

Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΔΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ἡ ἀπάντησις τοῦ Βελγίου εἰς τὴν ἀγγλικὴν διακοίνωσιν τῆς 4ης Νοεμβρίου ἀναφορικὸς πρὸς τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν νέου δυτικοῦ συμφώνου ἀναμένεται νὰ δοθῇ εἰς τὸ Φόρειν �current ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Πρωϊνοῦ Ταχυδρόμου» ἔχει τὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ βελγικὴ ἀπάντησις θὰ τονίζῃ ἅτι τὸ Βέλγιον ἐπιθυμεῖ νὰ μετάσχῃ τῆς σχεδιαζομένης Πενταμεροῦς Διασκέψεως, ἀλλὰ θὰ τονίζῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γραμμῶν τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς Λεοπόλδος ἐξεφώνησε τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον καὶ θὰ προσθέτῃ ἐν τέλει, ὅτι δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀντλάβῃ ἐγγυήσεις στρατιωτικῆς βοηθείας πρὸς ἄλλας Δυνάμεις, ὡς ἔπραττε διὰ τοῦ προηγουμένου Συμφώνου τοῦ Λοκάρνο. Τὸ Βέλγιον, κατὰ τὸν συνεργάτην τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος, θὰ ἤτο διατεθειμένον ν' ἀποδεχθῇ ἐγγυήσεις στρατιωτικῆς βοηθείας ἀπὸ μέρους τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας, χρησιμοποιοῦν τὰς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεις εἰς τὴν ἄμυναν τοῦ ἐδάφους του ἐναντίον ἐπιθέσεως.

ΝΕΑ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ

ΦΟΒΟΙ ΤΑΡΑΧΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥ

ΛΙΣΣΑΒΩΝ, 9. (Ἀθην. Πρ.).— Κατὰ πληροφορίας τῶν πορτογαλικῶν ἐφημερίδων, ἀνεκαλύφθη ἐν Κιέβῳ νέα συνωμοσία στρεφομένη κατὰ τοῦ Στάλιν. Ἐνηργήθησαν τριακόσιαι συλλήψεις.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἀθην. Πρ.).— Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ μεταδίδει ἐκ Μόσχας, ὅτι αἱ φῆμαι περὶ διαφωνιῶν μεταξὺ τοῦ Στάλιν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἡγετῶν διεψεύσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐκπροσώπου τῶν στρατιωτικῶν κύκλων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Ἀθην. Πρ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Νέας Ὑόρκης, ὅτι ἰσχυραὶ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις ἐστρατολογήθησαν, ὅπως τηρήσουν τὴν ἐσπέραν τὴν τάξιν κατά τινα συγκέντρωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ διαβιβασθῇ ἐκ Μεξικοῦ περὶ ὥραν 21 ραδιοφωνικὸς λόγος τοῦ Τρότσκυ. Ἡ συγκέντρωσις αὕτη θὰ γίνῃ εἰς τὸ Ἰπποδρόμιον καὶ θὰ μετάσχουν αὐτῆς ἐξ χιλιάδες ἄτομα.

Εἰς τὸ Μεξικὸν φαίνεται, ὅτι ἐπικρατεῖ σοβαρὰ ἀντίδρασις κατὰ τοῦ Τρότσκυ. Οἱ κομμουνισταὶ δηλοῦν, ὅτι θὰ παρεμποδίσουν διὰ τῆς βίας πᾶσαν δημοσίαν συγκέντρωσιν, τῆς ὁποίας θὰ μετεῖχε ὁ Τρότσκυ. Αἱ ἀπειλαὶ τῶν κομμουνιστῶν ὑπῆρξαν ζωηρόταται, ὅταν ἐγνώσθη, ὅτι φοιτηταὶ τινες ἐπρόπειταν νὰ δοθῇ εἰς τὸν Τρότσκυ ἕδρα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μεξικοῦ, τῆς ἱστορίας τῆς Σοβιετικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς συγχρόνου Ρωσίας.

ΑΙ ΡΩΣΟΦΙΛΛΑΝΔΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΜΟΣΧΑ, 9. ('Ιδ. ὑπηρ.).— Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπίτροπος κ. Λιτβίνωφ παρέθεσε δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ ἐνταῦθα εὑρισκομένου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Φιλλανδίας κ. Χόλστι. Κατὰ τὸ δεῖπνον τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ ἐπίτροπος τοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου κ. Ρόζενγκόλτζ, ὁ ἐπίτροπος τῶν Οἰκονομικῶν Γκρίνκο, διάφοροι ἄλλοι ἐπίσημοι καὶ περὶ τὰ 100 πρόσωπα, ἀνηπλάγησαν θερμόταται προπόσεις μεταξὺ τῶν κ.κ. Λιτβίνωφ καὶ Χόλστι, τοῦ πρώτου τονίσαντος ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία ὑπῆρξε μία τῶν πρώτων Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἀνεγνώρισαν τὴν φιλλανδικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ βεβαιώσαντος, ὅτι ἡ Ρωσία διέπεται ἀπὸ εἰλικρινῆ πρόθεσιν διατηρήσεως ἀγαθῶν σχέσεων μετὰ τῆς Φιλλανδίας καὶ ἀναπτύξεως στενωτέρων οἰκονομικῶν δεσμῶν μετ' αὐτῆς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἀθην. Πρ.).— Οἱ «Τάιμς» ἀσχολούμενοι μὲ τὸ ταξίδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Φιλλανδίας εἰς Μόσχαν παρατηροῦν, ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἔτη αἱ σχέσεις μεταξὺ Φιλλανδίας καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως δὲν ἦσαν καλαὶ καὶ μόνον κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας παρετηρήθη τάσις βελτιώσεις. Δυτικαὶ τινες δυνάμεις, λέγει ὁ ἀρθρογράφος, προσεπάθησαν νὰ παρεμποδίσουν τὰς προσπαθείας πρὸς βελτίωσιν, ἰσχυριζόμεναι ὅτι ἡ Φιλλανδία ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Γερμανίαν νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της ἀεροδρόμια, τῶν ὁποίων ἡ ὀργάνωσις ἐπετέλει μέρος σχεδίου κοινῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Φιλλανδίας ἔδωσεν διάψευσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἤδη μετέβη εἰς Μόσχαν, ὅπως συνομιλήσῃ μετὰ τοῦ Λιτβίνωφ. Αἱ βεβαιώσεις, λέγουν οἱ «Τάιμς», αἱ ὁποῖαι θὰ δοθοῦν ἑκατέρωθεν πιθανῶς νὰ συμβάλουν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Η ΠΡΩΤΗ ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙ ΓΕΩΡΓΙΩ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. ('Ιδ. ὑπηρ.).— Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μετέβη σήμερον ἐπισήμως ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Βούκιγχαμ εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, ὅπου ἐδόθη ἡ πρώτη δεξίωσις ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς νέας βασιλείας. Ἡ ἡμέρα ἦτο ἡλιόλουστος. Τὸ βασιλικὸν ὄχημα συνώδευσεν ἴλη ἱππικοῦ. Εἰς τὴν δεξίωσιν παρέστησαν τὸ διπλωματικὸν Σῶμα καὶ ἄλλαι ἐπίσημοι προσωπικότητες τῆς πρωτευούσης. Παρίσταντο ἐκ μέρους τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας οἱ Δοῦκες τοῦ Γλώστερ καὶ τοῦ Κέντ.

Τὸ σύνολον τῶν παρουσιασθέντων εἰς τὸν Ἀνακτα προσώπων ἀνήρχετο εἰς 800.

Κατὰ τὴν δεξίωσιν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας φὸν Ρίμπεντροπ παρουσιάσεν εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῆς ἐν Λονδίνῳ γερμανικῆς πρεσβείας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΠΕΙΣΜΑΤΩΔΕΙΣ ΜΑΧΑΙ ΔΙΕΞΑΓΟΝΤΑΙ ΕΝ ΜΑΔΡΙΤΗ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

ΑΠΕΚΟΠΗΣΑΝ ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΑΛΕΝΘΙΑΝ;

Η ΜΕΓΙΣΤΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΣ ΤΗΣ ΜΑΛΑΓΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. ('Ιδιαιτέρα Ὑπηρεσία).—. Πληροφορίαι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων μερίδων ἐν Ἰσπανίᾳ ἐπιβεβαιοῦν ὅτι ὁ ἐμφύλιος πόλεμος συνεχίζεται σήμερον μετὰ μεγάλης ἐντάσεως, τῶν ἐθνικιστῶν ἐνεργούντων σφοδρὰν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς Μαδρίτης.

Κατ' ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἐκδοθὲν ἐν Μαδρίτῃ, οἱ ἐπαναστάται ἐπετέθησαν ἐπανειλημμένως χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸν νοτιοδυτικὸν τομέα τῆς Μαδρίτης ἐπιτυχόντες νὰ φθάσουν μέχρι τοῦ χωρίου Βάθια Μαδρίτη, ἀπέχοντος δύο χιλιόμετρα βορείως τῆς Ἀρκάντα.

Ὁ ἐν Μαδρίτῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ, ὅτι ἡ νὺξ διῆλθεν ἠρέμως εἰςτοὺς διαφόρους τομεῖς τοῦ μετώπου τῆς Μαδρίτης. Ἠκούοντο μόνον ἀραιοὶ κανονιοβολισμοί. Ἰσχυρότατος ἄνεμος καὶ βροχαὶ παρεμποδίζουν τὴν δρᾶσιν τῶν ἀντιπάλων δυνάμεων. Τὴν πρωΐαν ὁ καιρὸς ἦτο καλὸς καὶ τὰ κυβερνητικὰ ἀεροπλάνα ἠδυνήθησαν νὰ ἐνεργήσουν ἀνιχνευτικὰς πτήσεις πέριξ τῆς πρωτευούσης. Τὴν αὐγὴν ἐπανήρχισεν ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Μαδρίτης. Ἡ ἔναρξις τῆς ἐπιθέσεως τῶν ἐθνικιστῶν δὲν ἐπηρέασε τὴν ζωὴν τῆς πόλεως.

Ὡσαύτως, ὁ ἐν Ἀβίλᾳ ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ, ὅτι ἀπὸ τῆς αὐγῆς ἐπανελήφθη ἡ ἐπίθεσις τῶν ἐθνικιστῶν ἐναντίον τῆς Μαδρίτης. Σφοδρόταται μάχαι διεξάγονται πρὸς τὰ κατώτερα τμήματα τοῦ ποταμοῦ Μανθανάρες, τῇ συμμετοχῇ πυροβολικοῦ, τάνκς καὶ ἀεροπλάνων.

Ἀνακοινωθὲν τοῦ στρατηγείου τῆς Σαλαμάνκας ἀναφέρει, ὅτι τὰ ἐθνικιστικὰ στρατεύματα προελαύνοντα νοτιοδυτικῶς τῆς Μαδρίτης ἀπέκοψαν τὴν κυρίαν ὁδόν, ἥτις συνδέει τὴν πρωτεύουσαν μὲ τὴν Βαλένθιαν. Μετὰ λυσσώδη μάχην μεταξὺ Μαδρίτης καὶ Βάθια, τὰ νικηφόρα στρατεύματα τοῦ Φράνκο κατέλαβον τὰ ὑψώματα Κομπερτελὲς καὶ Ἐστολόν.

ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΒΑΡΚΕΛΩΝΗΣ

Ὁ ἐν Βαρκελώνῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Χαβᾶς μεταδίδει τὸ κάτωθι ἐπίσημον ἀνακοινωθέν, ἐκδοθὲν ὑπὸ τῶν πρωϊαν σήμερον καὶ ἀναφέρον τὰ ἑξῆς:

«Τὴν 4.45' πρωϊὴν ἠκούσθησαν εἰς τὴν πόλιν κανονιοβολισμοί. Ὡς ἐξηκριβώθη, ἐπαναστατικὸν σκάφος ἔβαλεν ἐκ μακρᾶς ἀποστάσεως ἐναντίον τοῦ λιμένος καὶ τοῦ ναυτικοῦ τετραγώνου τῆς Βαρκελώνης, ρίψαν δκτὼ βόμβας. Ἐπειδὴ οὐδὲν ἴχνος ὀβίδος ἀνευρέθη, ὑποτίθεται ὅτι ὅλαι ἔπεσαν εἰς τὴν θάλασσαν».

Αἱ ἀρχαὶ τῆς Βαρκελώνης κατεθορυβήθησαν καὶ ἔθεσαν ἀμέσως εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σύστημα ἀμύνης τῆς πόλεως ἐν περιπτώσει βομβαρδισμοῦ, σβεσθέντων ὅλων τῶν φώτων. Ἤδη ἀπεφασίσθη ἐνίσχυσις τῆς παρακτίου ὀχυρώσεως.

Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς μεταδίδει τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἐπαναστατικὸν ὑποβρύχιον ἐνεφανίσθη περὶ τὴν μεσημβρίαν ἔξωθι τοῦ λιμένος. Κυβερνητικὸν ὀδροπλάνον, ἀποθαλασσωθέν, ἐτέθη εἰς καταδίωξιν τοῦ ὑποβρυχίου, τὸ ὁποῖον ἐξηφανίσθη.

ΚΑΙ Η ΑΛΜΕΡΙΑ

Συγχρόνως ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Σεβίλλης ἀνήγγειλεν ὅτι τὰ ἐπαναστατικὰ πολεμικὰ «Ναύαρχος Θερβέρα» καὶ «Βαλεαρίδες» ἐβομβάρδισαν χθὲς τὴν ἐσπέραν τὴν Ἀλμερία.

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ

Ἐπίσης τηλεγραφεῖ, ὅτι αἱ ἐφημερίδες τῆς Βαρκελώνης ἀγγέλλουν, ὅτι ἡ ἐπικρατοῦσα ἤδη εἰς τὸ μέτωπον τῆς Ἀραγῶνος ἠρεμία εἶνε πιθανὸν νὰ τερματισθῇ προσεχῶς διὰ τῆς ἐνάρξεως μεγάλης ἐπιθέσεως ὑπὸ τῶν Κυβερνητικῶν. Ἡ ἐπίθεσις θὰ συμπέσῃ μὲ τὸν διορισμὸν ὡς ἀρχιστρατήγου ὁλοκλήρου τοῦ μετώπου γνωστοῦ δημοκρατικοῦ ἀξιωματικοῦ δράσαντος εἰς διαφόρους τομεῖς τῆς Μαδρίτης.

Ἡ ἐφημερὶς «Τελευταία Ὥρα» γράφει σχετικῶς, ὅτι ὁ στρατηγὸς Πόθα ὑπῆρξεν ἀρχηγὸς τῆς ἀμύνης τῆς Μαδρίτης.

Η ΝΕΑ ΛΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9, ('Αθην. Πρακτ.). — Κατὰ πληροφορίας τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ ἐξ Ἀλχεθίρας, ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς πόλεως ταύτης Δοῦξ τῆς Σεβίλλης διωρίσθη προσωρινῶς στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς Μαλάγας, ὁ δὲ διοικητὴς τῆς πολιτοφυλακῆς τῆς Ἀλχεθίρας λοχαγὸς Γκάρθια Ἀλτὲδ ἐτοποθετήθη ὡς πολιτικὸς διοικητὴς τῆς νεοκαταληφθείσης πόλεως.

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἐρυθρῶν κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς πόλεως συναποκομίζοντες καὶ πλέον τῶν 52.000.000 πεσετῶν.

ΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. ('Αθην. Πρακτ.). — Ὁ ἐν Γιβραλτὰρ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ μεταδίδει ἐξ ἀξιοπίστου πηγῆς πληροφορίας, καθ' ἃς οἱ κομμουνισταὶ ἀπώλεσαν κατὰ τὰς τελευταίας περὶ τὴν Μαλάγαν μάχας πέντε χιλιάδας ἀνδρας. Αἱ ἀπώλειαι τῶν ἐθνικιστῶν ἀνέρχονται εἰς τριακοσίους πεντήκοντα. Οἱ ἐρυθροὶ φεύγοντες κατέστρεψαν τὸν καθεδρικὸν ναὸν καθὼς καὶ ὅλας τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ μοναστήρια τῆς πόλεως.

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας, δεκτακόσιοι πολιτοφύλακες καὶ ἀστυνομικοὶ τῆς Μαλάγας προσῆλθον ἐν σώματι καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀρχάς, αἵτινες καὶ προέβησαν εἰς τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν ἐκ τῶν θέσεών των. Ἡ ἐθνικὴ κυβέρνησις μελετᾶ τὴν σύστασιν εἰδικῶν δικαστηρίων ἐνώπιον τῶν ὁποίων θὰ εἰσαχθοῦν οἱ συλληφθέντες ἐν Μαλάγᾳ Ἐρυθροί.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΛΑΓΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. ('Αθην. Πρ.) — Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἐκτενεῖς πληροφορίας διὰ τὴν κατάληψιν τῆς Μαλάγας ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων. Οἱ ἐρυθροὶ ἰσχυρίζονται ὅτι «κατὰ διαταγὴν τοῦ στρατηγείου ἐξεκενώθη ἡ Μαλάγα καὶ τὰ στρατεύματα ἀποσύρονται ἐν τάξει».

Ὁ ἐν Μαλάγᾳ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νταίηλυ Μαίηλ» ἀγγέλλει ὅτι οἱ ἐθνικισταὶ ἀνεῦρον ἐν τῇ πόλει 13.000 νεκρούς.

Ἐξαίρεται ἡ κατάληψις ἐν τῷ μετώπῳ τῆς Μαδρίτης ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων τοῦ Ἐστολόν, δεδομένου ὅτι διὰ τῆς καταλήψεως ταύτης ἀποκόπτεται ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν Βαλένθιαν.

ΑΛΛΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9 ('Αθην. Πρακτρεῖον).— Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Τενερίφης ἀγγέλλει ὅτι ἡ πόλις τῆς Μαλάγας παρουσιάζει θέαμα ἀπαίσιον. Εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς τοῦ κέντρου τῆς πόλεως βλέπει τις οἰκίας καιομένας. Ἡ συνοικία τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπέστη μεγάλας ζημίας, ἔχει δοκιμασθῆ περισσότερον ἀπὸ τὰς ἄλλας συνοικίας τῆς πόλεως. Οἱ ἐρυθροὶ ἀφήρεσαν τοὺ θησαυροὺς τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ καὶ ἀπήγαγον πολλοὺς ὁμήρους. Αἱ ὁδοὶ εἶνε πλήρεις πτωμάτων ἀνηκόντων εἰς πρόσωπα γνωστὰ διὰ τὰ ἐθνικά των φρονήματα.

Ἡ κατάληψις τῆς Μαλάγας ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων εἶνε σπουδαιοτάτη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ, διότι ἐξασφαλίζει τὴν ταχυτέραν ἐπικοινωνίαν μὲ τὸ Ἰσπανικὸν Μαρόκον. Ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως ἡ κατάληψις τῆς Μαλάγας ἀποτελεῖ μεγάλην ἐπιτυχίαν τῶν ἐθνικιστῶν, δεδομένου ὅτι ἡ Μαλάγα ἦτο ἡ μόνη πόλις ἡ ὁποία εὑρίσκετο ἀποκλειστικῶς εἰς χεῖρας τῶν κομμουνιστῶν. Εἰς ὅλας τὰς ἄλλας πόλεις αἵτινες εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν ἀριστερῶν στοιχείων ἐπικρατοῦν οἱ ἀναρχοσυνδικαλισταί.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. (Τρανσόσεαν). Τηλεγραφήματα ἐκ Σαλαμάνκας ἀγγέλλουν ὅτι ἡ Μαλάγα ὑπέστη μεγάλας καταστροφὰς ὑπὸ τῶν ἐρυθρῶν. Ἡ ὡραιοτέρα ὁδὸς αὐτῆς «Κάλλε Λόσιος» ἔχει μεταβληθῆ εἰς ἐρείπια, δεδομένου ὅτι τὰ ἑκατέρωθεν κτίρια ἔχουν πυρποληθῆ. Ἡ ἰδίαν τύχην ὑπέστη ἡ ἀριστοκρατικὴ συνοικία Καλέτα.

Ἡ πόλις ἀνέκτησεν ἤδη τὴν ἠρεμίαν της. Περιπολίαι ἱππικοῦ διασχίζουν τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, εἰς διάφορα σημεῖα τῆς ὁποίας ἔχει ἐγκατασταθῆ πεζικόν. Ἡ ἄμεσος τροφοδότησις τῆς πόλεως προκαλεῖ ἀνησυχίας, δεδομένου ὅτι ὁ πληθυσμὸς ηὔξησε διὰ τῆς συσσωρεύσεως ἐν τῇ πόλει πολλῶν χιλιάδων προσφύγων ἐκ τῆς πέριξ περιοχῆς. Πολλὰ αὐτοκίνητα μεταφέρουν συνεχῶς ἄρτον καὶ ἄλευρα, καθὼς καὶ ἄλλα τρόφιμα ἐκ τῆς ἐθνικῆς Ἰσπανίας, ὅπου ὑπάρχει ἀφθονία τροφίμων.

Ἡ κατάληψις τῆς Μαλάγας ἐορτάσθη ἐπιθλητικῶς εἰς τὴν Ἀβίλαν. Ὁ στρατηγὸς Μόλα ἐδήλωσεν ὅτι πράκειται περὶ τῆς «ἀρχῆς τοῦ τέλους». Ἡ νίκη κατὰ τῆς Μαδρίτης εἶνε λίαν προσεχής.

«Θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν Μαδρίτην, εἶπεν, ἐνωρίτερον παρ' ὅσον καὶ οἱ αἰσιοδοξότεροι ἠδύναντο νὰ ἐλπίζουν.»

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. ('Αθην. Πρακτορεῖον).— Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἐξαίρουν τὴν μεγάλην πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν σπουδαιότητα τῆς καταλήψεως τῆς Μαλάγας ὑπὸ τῶν ἐθνικιστῶν. Ὁ «Πρωϊνὸς Ταχυδρόμος» χαρακτηρίζει τὴν κατάληψιν τῆς Μαλάγας ὡς τὴν μεγαλυτέραν νίκην τὴν ὁποίαν κατήγαγον μέχρι τοῦδε οἱ ἐθνικισταί. Ἡ ἐφημερὶς προσθέτει ὅτι ἡ πόλις ἡ ὁποία ἦτο τὸ σημαντικώτερον ἔρεισμα τῶν ἐρυθρῶν ἐν Ἀνδαλουσίᾳ θὰ καταστῇ ἤδη σημαντικωτάτη βάσις τῶν ἀπὸ ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς ὑπολοίπου Ἀνδαλουσίας. Λόγῳ τῆς στρατηγικῆς θέσεως τῆς Μαλάγας ἡ κατάληψις αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων ἔχει σημασίαν μεγαλυτέραν ἀπὸ τὴν κατάληψιν μιᾶς ἁπλῆς πόλεως. Ἐπειδὴ ἡ Μαλάγα εὑρίσκεται ἐγγὺς τῶν Στενῶν τοῦ Γιβραλτὰρ τὰ ἐθνικὰ πολεμικὰ θὰ δύνανται ἤδη εὐκολώτερον νὰ διενεργοῦν τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς ἐρυθρᾶς Ἰσπανίας.

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» παρατηρεῖ ὅτι ἤδη πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς χώρας εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο ἐνῷ ταὐτοχρόνως ὑπάρχουν σαφεῖς ἐνδείξεις περὶ τῆς ἀποθαρρύνσεως ἤτις ἐπικρατεῖ εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐρυθρῶν.

Η ΚΑΤΑΛΩΝΙΑ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΕΤΑΙ;

ΡΩΜΗ, 9. ('Αθην. Πρακτ.).— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου προς τὸ Πρακτορεῖον Στέφανι, ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τῆς «Ἐσπερινῆς σημαίας» τοῦ Λονδίνου μεταδίδει τὴν πληροφορίαν, ἣν, ὡς λέγει, ἠρύσθη ἀπ' εὐθείας ἐκ Βαρκελώνης, ὅτι μερὶς τῶν Καταλανῶν ὑπουργῶν ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν Στρατηγὸν Φράνκο καὶ συνεννοεῖται μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ ἀποτραπῇ ἡ σύγκρουσις μὲ τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις ὅταν αὗται θὰ ἔχουν πλέον ἀνατρέψει τὴν ἐρυθρὰν κυβέρνησιν τῆς Βαλένθιας.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου, ἐκυρώθη τὸ καταστατικὸν τῆς διαρκοῦς ναυτιλιακῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, τὸ ὑπογραφὲν τὸν παρελθόντα Ἰούλιον εἰς τὸ Μπλέντ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἔχῃ ὡς σκοπούς: α') νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσε